

**Chương 587: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (2) - Đến
Hiện Trường
(Số từ: 2570)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:00 PM 16/10/2023

—Heinrich, Ludwig, Ellen và Louise.

Nhóm 4 người không ngờ đột ngột rời khỏi Temple. Đương nhiên, con mèo bị bỏ lại. Đó không phải là một nơi thích hợp để nó đi.

Trong số họ có những người không thích trở thành trung tâm của sự chú ý và những người hoàn toàn không nên bị chú ý. Vì vậy, tất cả bọn họ đều đội mũ trùm lên.

Họ không cần phải bí mật di chuyển, nhưng cũng không cần thu hút quá nhiều sự chú ý.

Tuy nhiên, khi Heinrich nhìn tuyết chất đống trên đường phố và vô số lính canh đang dọn tuyết đi, anh không khỏi mang vẻ mặt tội lỗi.

Ellen, người dẫn đầu nhóm, nhìn Ludwig.

"Hãy kể cho tôi mọi thứ cậu biết về nữ tư tế đó."

"Ý cậu là Nữ tư tế Rowan?"

"Đúng vậy."

"Nó rất quan trọng sao?"

"Có thể, tùy thuộc vào tình hình."

Ellen không buồn giải thích cho Ludwig tại sao câu chuyện về Rowan lại quan trọng.

Ludwig bắt đầu nói trong giới hạn hiểu biết của mình.

Tên cô ấy là Rowan.

Là một linh mục, cô giữ cấp bậc Tổng giám mục.

Và cô được giao nhiệm vụ thực hiện công việc thanh tẩy trong khi nhận sự bảo vệ từ các lính canh.

"Việc một linh mục cấp Tổng giám mục đi lang thang trên đường phố một mình là điều khá nghiêm trọng."

"Đúng vậy..."

"Thật vậy... Không thể tránh được. Hầu hết các linh mục và Thánh Hiệp sĩ sẽ ở trong Lực lượng Đồng minh, và số lượng linh mục Towan đã giảm đáng kể ..."

Số lượng linh mục thấp đến mức một linh mục cấp Tổng giám mục không có lựa chọn nào khác ngoài việc lang thang một mình, mặc dù có rất nhiều nơi cần sự hiện diện của họ.

Louise gật đầu, có vẻ hiểu ý.

Kể tất cả những gì họ biết về Rowan có thể giúp ích cho vụ án.

Rowan đã chết, nhưng Ludwig cố nhớ lại xem anh biết bao nhiêu về cô.

Anh không nghĩ Rowan đáng chết, nhưng Ludwig không biết nhiều về cô.

Rốt cuộc, họ chỉ ở bên nhau chưa đầy một tuần, vì vậy không có nhiều điều để biết.

Tuy nhiên, Ludwig nhớ lại những gì anh có thể.

Câu chuyện về Tổng giám mục.

"...Tôi đã nghe một câu chuyện như vậy."

"Câu chuyện gì?"

"Ban đầu, Nữ tư tế Rowan là một giám mục, nhưng cô ấy đã trở thành một Tổng giám mục sau Thảm Hoạ Cổng..."

Nghe những lời đó, Ellen và Heinrich chậm rãi gật đầu.

"Bởi vì có quá nhiều vị trí trống, phải có người lấp đầy chúng, nên cuối cùng cô ấy đã nhận một vị trí vượt quá khả năng của mình... Đó là những gì tôi nghe thấy rõ ràng."

Trí nhớ của Ludwig rất tốt, ngay cả khi khả năng ghép nối các mảnh mới lại với nhau và đưa ra kết luận của anh còn kém.

Rowan không phải là một lãnh chúa đã mất lãnh thổ của mình.

Thay vào đó, cô ấy đã nhận được vị trí Tổng giám mục sau Thảm Hoạ Cổng.

“Thực hiện các nhiệm vụ của một Tổng giám mục trong khi quản lý các giáo phận bị cắt giảm đáng kể có nghĩa là cô ấy không phải là một Tổng giám mục hành động với tư cách là người quản lý giáo phận.”

Ellen nói khi họ bình tĩnh bước đi.

"Cô ấy có thể có những nhiệm vụ khác, và có lẽ có những trách nhiệm và nhiệm vụ riêng biệt mà cô ấy đã đảm nhận."

Họ vẫn chưa biết mình đang theo đuổi điều gì, nhưng họ chắc chắn về những gì cần tập trung vào.

Và hiểu đúng Rowan là ai cũng rất quan trọng.

Ludwig không khỏi cảm thấy kỳ lạ.

Rowan là một người đã chết.

Cô ấy đã bị sát hại, nhưng Ellen đang hỏi về một nạn nhân hoàn toàn khác, không phải hiện trường vụ cháy hay diện mạo của kẻ tình nghi.

Tuy nhiên, Ludwig nghĩ rằng có thể Ellen đang cân nhắc điều gì đó mà anh không thể nhận thấy, vì vậy anh đã cố gắng hết sức để cung cấp càng nhiều thông tin càng tốt.

"Trước khi chúng tôi chia tay ngày hôm qua, tôi đã hỏi chính xác cô ấy đang làm gì."

"Cô ấy đã nói gì để đáp lại?"

Heinrich hỏi trước lời nói của Ludwig.

"Cô ấy nói rằng cô ấy đang thực hiện công việc thanh lọc đồng thời điều tra những điều kỳ lạ xảy ra trong trại tị nạn. Cô ấy nói rằng những điều kỳ lạ đã xảy ra ở những nơi có quá nhiều người chết và cô ấy đã cố gắng xử lý chúng nếu có thể."

"Sự kiện kỳ lạ?"

"Vâng, tôi chắc chắn. Cô ấy nói rằng cô ấy cũng đang giải quyết vấn đề đó."

Trước lời nói của Ludwig, Louise từ từ gạt đầu sau chiếc mũ trùm đầu.

"Nếu chúng ta không cho rằng nó quá quan trọng, thì có vẻ như cô ấy đã cố gắng xử lý những tình huống không xác định xảy ra trong trại tị nạn. Nếu chúng ta nghĩ về một khả năng hơi nguy hiểm..."

Louise khẽ nói.

"Cô ấy luôn cảnh giác cao độ với mọi chuyện xảy ra trong trại tị nạn. Nó cũng có ý nghĩa như vậy."

"Điều đó có nghĩa là gì vậy chị?"

Louise chăm chú nhìn Heinrich, người đặt câu hỏi.

"Điều đó có nghĩa là vai trò thực sự của cô ấy có thể là thu thập thông tin hoặc giám sát trong trại tị nạn."

Đó là Ellen, không phải Louise, người trả lời.

"Có bất kỳ tổ chức nào liên quan đến việc thu thập thông tin trong Thánh Hiệp sĩ hoặc Giáo hội Towan không?"

"Ừm..."

Cuộc thảo luận đang chuyển sang giai đoạn mà họ có thể đang giải quyết những vấn đề mà họ không nên động đến.

"Các Thánh Hiệp Sĩ, nơi hợp nhất sức mạnh của Ngũ Đại Thần Giáo, nắm giữ quyền lực lớn hơn hầu hết các quốc gia."

"Đúng rồi."

"Nếu một lực lượng quy mô lớn như vậy mà không có một tổ chức nội bộ chuyên thu thập thông tin, thì điều đó còn lạ lùng hơn nữa."

"Đợi đã... Vậy ý cậu là Rowan giống như một gián điệp?"

Ludwig bối rối nói.

"Và tại sao chúng ta cứ nói về Rowan?"

Rowan là một nạn nhân, một tử nạn. Tuy nhiên, Ellen và Louise nói về Rowan như thể cô ấy là chìa khóa của vụ án, như thể cô ấy là một kẻ tình nghi.

"Ludwig."

"V-vâng?"

Ellen nhìn Ludwig.

"Nếu đây chỉ là một hành động trả thù đơn giản, thì tôi không thể làm gì được."

"..."

"Nếu Rowan là một nữ tư tế bình thường và thực sự chỉ là một người làm công việc thanh tẩy, cô ấy sẽ là một nạn nhân đáng tiếc."

Ellen nói khi vẻ mặt của Ludwig ngày càng trở nên căng thẳng.

"Nhưng nếu Tổng giám mục Rowan không phải là một nữ tư tế bình thường, thì trường hợp này cũng không thể bình thường được."

Tổng giám mục Rowan. Tùy thuộc vào cô ấy là ai, trường hợp sẽ khác nhau. Nếu đó là một trường hợp bình thường, Ellen sẽ không phải làm gì.

"Nếu như không phải chuyện bình thường, có lẽ có thể tìm ra chút gì đó."

Chỉ khi trường hợp đáng ngờ mới có thể tiết lộ các góc nơi có thể tìm thấy thông tin. Vốn dĩ, vụ án càng đơn giản thì càng khó giải quyết, càng phức tạp thì càng dễ tìm ra manh mối gọi là manh mối.

Ellen tập trung vào nạn nhân hơn là nghi phạm để tìm hiểu xem liệu có một chút phức tạp nào trong vụ án hay không.

"Đó là lý do tại sao tôi đang hỏi."

Vẫn chưa có gì chắc chắn.

Chỉ trong trường hợp, cô yêu cầu bây giờ.

Ellen vừa đi vừa nói thêm.

Cả nhóm không còn lựa chọn nào khác ngoài việc dừng lại ở rìa đường, nơi có thể nhìn thấy ngôi nhà thờ bị đốt cháy từ xa.

"Đó chỉ là điều tự nhiên khi nó được kiểm soát."

Đó là lời của Louise, và mọi người gật đầu.

"Không phải là vệ binh, mà là lực lượng của Thánh Hiệp sĩ."

Như Ludwig đã nghe từ người phụ trách bảo vệ, hiện trường vụ án đã được bảo vệ bởi lực lượng của Thánh Hiệp sĩ, không phải lính canh.

Có những người xem xung quanh nhà thờ bị cháy, nhưng hầu hết họ đều vội vã đi qua, xì xào với nhau vì sợ những tia lửa.

"Tôi không thể can thiệp vào công việc của Hoàng tộc hay các Thánh Hiệp sĩ. Cậu hiểu ý tôi mà, phải không?"

"Vâng."

Ellen có quá nhiều trách nhiệm trên vai để có thể hành động bốc đồng vì tò mò.

Trong khi Louise muốn giúp Ludwig, cô chỉ có thể làm như vậy mà không vượt qua ranh giới của lĩnh vực cá nhân của mình. Nếu mọi người bắt đầu nghi ngờ ý định của cô, nó sẽ tạo ra nhiều vấn đề hơn.

"Tôi không tính tới gần. Em út, tình huống của em so với tôi có chút khác biệt, bất cẩn tới gần cũng không có gì tốt."

"Vâng chị ạ."

Heinrich gật đầu với vẻ mặt kiên quyết, như thể anh hiểu mối quan tâm của Louise.

Sẽ chẳng ích lợi gì nếu Louise dính líu đến công việc của các Thánh Hiệp sĩ do vị trí chính trị của cô.

Louise chỉ có thể đưa ra lời khuyên và không có ý định can dự trực tiếp vào vấn đề.

Bên cạnh đó, Ludwig bị các Thánh Hiệp sĩ coi không khác gì thường dân nên họ sẽ không mở đường cho anh.

Tuy nhiên, một người có sức mạnh to lớn, vô hình, có khả năng tiếp cận bất kỳ vấn đề nào liên quan đến Hoàng gia hoặc các Thánh Hiệp sĩ, đã có mặt.

—Lament và Lapelt.

Không có cánh cửa nào có thể đóng lại trước chủ nhân của hai Thánh tích.

"Ludwig, đi theo tôi."

Và hoàn toàn có thể mang theo một người bạn đồng hành.

Nhiệm vụ của Ellen rất đơn giản.

"Có chuyện gì vậy?"

Cô đến gần các Thánh Hiệp sĩ đang chặn nhà thờ bị đốt cháy, cởi bỏ mũ trùm đầu và hỏi họ.

"C-cô là Anh hùng...?"

Hiệp sĩ dường như đứng hình khi nhìn thấy Ellen, người đang nhìn vào bên trong nhà thờ.

Ellen không nắm giữ bất kỳ vị trí chính thức nào trong Thánh Hiệp sĩ hay Ngũ Đại Thần Giáo.

Tuy nhiên, việc trở thành chủ nhân của hai Thánh tích tượng trưng cho một quyền lực lớn hơn cả của Giáo hoàng hay Chỉ huy của các Thánh Hiệp sĩ.

Chống lại lời của Ellen là chống lại ý muốn của các vị Thần.

"Đêm qua, những tên côn đồ đã phóng hỏa nhà thờ này và tàn sát các linh mục. Chúng tôi được phái đi để bảo vệ và bảo tồn địa điểm."

Thánh Hiệp sĩ lặng lẽ gật đầu trước câu hỏi của Ellen.

"Tôi có thể nhìn vào bên trong không?"

"Có nguy cơ bị sập do ngọn lửa! Anh hùng, nếu cô đi vào một cách liều lĩnh..."

"Tôi sẽ ổn ngay cả khi một tòa nhà lớn gấp mười lần thế này đổ sập lên người tôi."

"N-nhưng, nếu cô ở một mình thì là một chuyện, nhưng với người ngoài..."

Thánh Hiệp sĩ cau mày với ý tưởng để Ellen đi vào cùng với Ludwig.

"Cậu ấy là bạn của tôi."

"Ngay cả như vậy..."

"Có vấn đề gì không?"

Thánh Hiệp sĩ không thể nói bất cứ điều gì để đáp lại những lời của Ellen.

Ellen là đại diện của các vị Thần.

Bất kể mệnh lệnh đến từ đâu, không gì có thể vượt qua lời nói của Ellen.

Ellen thậm chí còn không chờ đợi phản ứng do dự của Thánh Hiệp sĩ.

Không có Thánh Hiệp sĩ gan dạ nào dám nắm lấy vai của Ellen.

Trong khi cô bước vào nhà thờ một cách liêu lĩnh, Ellen có thể làm như vậy mà không gặp vấn đề gì.

Miễn là cô không chủ động sử dụng nó, Ellen là người có thể được tha thứ cho bất kỳ hành vi sai trái nào.

Nhà thờ bị cháy đang ở trong tình trạng bấp bênh, nhiều phần mái bị sập và có nguy cơ đổ sập bất cứ lúc nào.

Đương nhiên, các Thánh Hiệp sĩ bảo vệ lối vào lo lắng chính đáng về việc Ellen đi vào khu vực nguy hiểm.

'Anh ấy đang theo dõi.'

Tuy nhiên, Ellen nhận thấy một điều khác.

Khi Ellen bước vào hiện trường, một Thánh Hiệp sĩ theo sau cô. Thái độ lo lắng của anh ấy giống như một con chuột trước mặt một con mèo.

Ellen nhìn quanh bên trong nhà thờ. Tất cả đồ đạc bên trong, bao gồm cả những chiếc ghế, đã bị đốt cháy và những bức tường đá phủ đầy bồ hóng đen.

Ludwig, tất nhiên, không thể không có một biểu hiện khủng khiếp.

Mặc dù ngọn lửa đã được dập tắt, nhưng anh đã nhìn thấy vô số xác chết ở đây.

Trở lại hiện trường, cảnh tượng kinh hoàng lúc sáng không khỏi hiện lên trong tâm trí anh.

"Chuyện gì đã xảy ra ở đây vậy?"

"Chúng tôi vẫn đang điều tra, vì vậy chúng tôi vẫn chưa chắc chắn. Người ta cho rằng những cá nhân không rõ danh tính đã tấn công nhà thờ, cướp bóc vật phẩm, giết chết các linh mục và sau đó phóng hỏa."

Bản thân các Thánh Hiệp sĩ cũng không chắc chắn về việc vụ việc đã diễn ra như thế nào.

"Đã xác định được thương vong chưa?"

"3 tín đồ giáo dân, 3 linh mục và 7 nhân viên nhà thờ... Tất cả họ đều được tìm thấy đã chết."

Ellen gật đầu khi nghe điều này.

'Không thể biết được quy mô của những tên côn đồ... nhưng với số lượng đó, việc kháng cự thích hợp sẽ là không thể.'

Ban đầu, nhà thờ không lớn đến thế và có rất ít nhân viên bên trong. Điều đó là không thể tránh khỏi, với sự suy giảm đức tin của Towan .

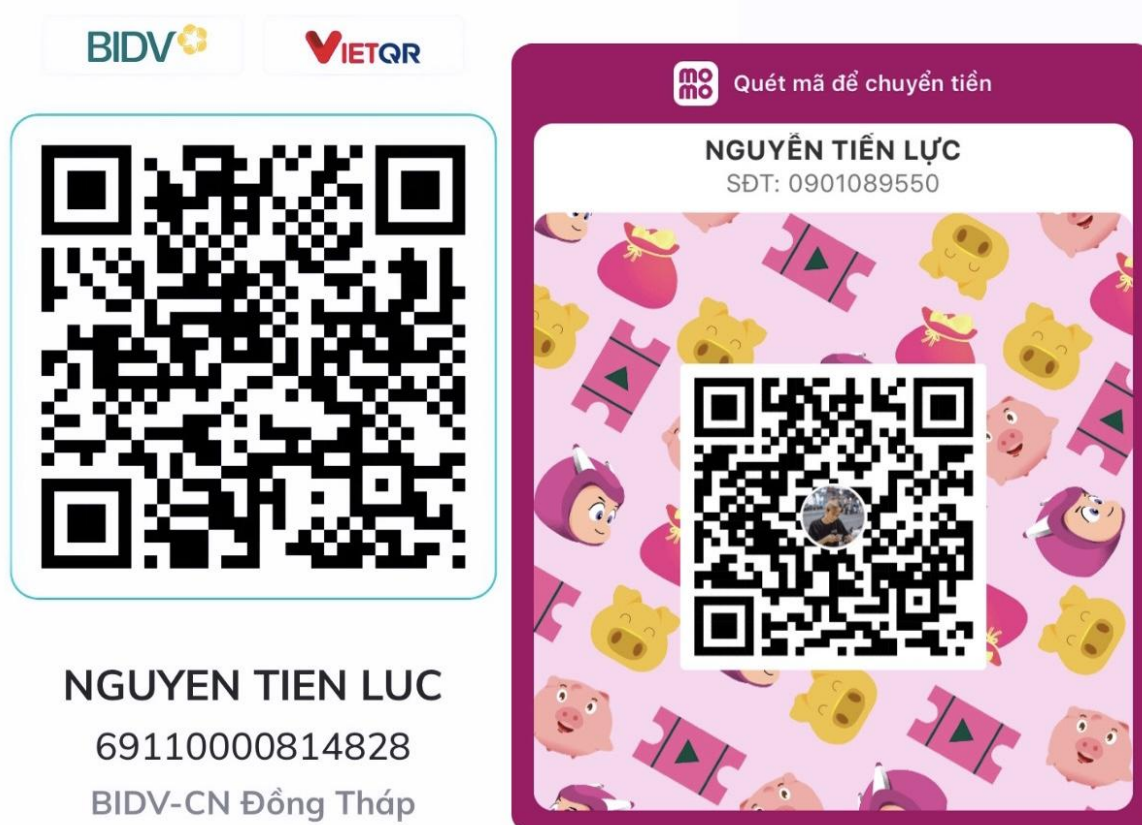
'Mọi người đều đã chết... Trong hoàn cảnh này, không có gì lạ khi họ bị những tên côn đồ đánh bại.'

Nhà thờ này có quy mô quá nhỏ.

Do đó, khả năng suy đoán của Louise và Ellen - rằng một linh mục cấp Tổng giám mục không thể dễ dàng bị giết bởi người thường - là không chính xác đã trở nên cao hơn nhiều.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading